

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Wiązek

Protokolant Aleksandra Borowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Katarzyna Salwa

po rozpoznaniu w dniach: 26 marca 2018r., 24 kwietnia 2018r., 23 maja 2018r. 19 czerwca 2018r.

sprawy:

1.R. S. syna R. i K., urodzonego w dniu (...) we W.,

o to, że:

I. w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od września 2008 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku we W. i B. powiatu (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził ponadto A. C. (1), M. K. (1) – co do którego umorzono postępowanie i inne nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalną produkcją i wprowadzaniem do obrotu gospodarczego wyrobów tytoniowych w postaci papierosów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi,

to jest o przestępstwo z art. 258§1kk

II. w bliżej nieustalonym okresie czasu, nie krótszym jednak niż od września 2008 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku w B. powiatu (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach wskazanej w pkt. I zorganizowanej grupy przestępczej a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego stale źródło dochodu, bez wymaganego wpisu do rejestrów, przy pomocy kompletnej linii produkcyjnej marki (...), wytwarzał w celu wprowadzenia do obrotu wyroby tytoniowe znacznej wartości w postaci nie mniej niż 450.000 sztuk papierosów stanowiących 22.500 paczek papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (...), działając na szkodę (...) S.A., przy czym zawartość substancji szkodliwych w wyprodukowanych wyrobach tytoniowych przekraczała dopuszczalne normy.

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. 2017.206 t.j.) i art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2017.776 t.j.) i art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. 2017.957 t.j.) w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

2. A. C. (1) – syna K. i B. z domu K., urodzonego w dniu (...) w Ś.,

o to, że:

III. w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od września 2008 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku we W. i B. powiatu (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził ponadto A. C. (1), M. K. (1) – co do którego umorzono postępowanie i inne nieustalone osoby, a mającej na celu popełnianie

przestępstw związanych z nielegalną produkcją i wprowadzaniem do obrotu gospodarczego wyrobów tytoniowych w postaci papierosów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi,

to jest o przestępstwo z art. 258§1kk

IV. w bliżej nieustalonym okresie czasu, nie krótszym jednak niż od września 2008 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku w B. powiatu (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach wskazanej w pkt. III zorganizowanej grupy przestępczej a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczyniwszy sobie z tego stale źródło dochodu, bez wymaganego wpisu do rejestrów, przy pomocy kompletnej linii produkcyjnej marki (...), wytwarzał w celu wprowadzenia do obrotu wyroby tytoniowe znacznej wartości w postaci nie mniej niż 450.000 sztuk papierosów stanowiących 22.500 paczek papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (...), działając na szkodę (...) S.A., przy czym zawartość substancji szkodliwych w wyprodukowanych wyrobach tytoniowych przekraczała dopuszczalne normy.

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (dz. U. 2017.206 t.j.) i art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2017.776 t.j.) i art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. 2017.957 t.j.) w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku z tym że przyjmuje że brał on udział w zorganizowanej grupie przestępczej w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy sierpnia 2009r. do dnia 28 sierpnia 2009r. tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku z tym że przyjmuje że czyn ten popełnił w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy sierpnia 2009r. do dnia 28 sierpnia 2009r. tj. popełnienia przestępstwa z art. 12a ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (dz. U. 2017.206 t.j.) i art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2017.776 t.j.) i art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. 2017.957 t.j.) w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz grzywny 20 stawek dziennych określając wymiar jednej stawki na kwotę 50 zł.;

III. uznaje oskarżonego **A. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku z tym że przyjmuje że brał on udział w zorganizowanej grupie przestępczej w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy lipca 2009r. do dnia 28 sierpnia 2009r. tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje oskarżonego **A. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku z tym że przyjmuje że czyn ten popełnił w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy lipca 2009r. do dnia 28 sierpnia 2009r. tj. popełnienia przestępstwa z art. 12a ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (dz. U. 2017.206 t.j.) i art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2017.776 t.j.) i art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. 2017.957 t.j.) w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz grzywny 20 stawek dziennych określając wymiar jednej stawki na kwotę 50 zł.;

V. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. S. w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności a wobec oskarżonego A. C. (1) w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonym R. S. i A. C. (1) kary łączne po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawieszają oskarżonym R. S. i A. C. (1) na okres próby lat 3.

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar grzywnien zalicza oskarżonemu R. S. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28.08.2009r. do dnia 06.09.2009r. a pozostały okres tymczasowego aresztowania do dnia 18.11.2009r. zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar grzywnien zalicza oskarżonemu A. C. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28.08.2009r. do dnia 06.09.2009r. a pozostały okres tymczasowego aresztowania do dnia 20.11.2009r. zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

IX. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa samochodu marki F. (...) nr rej. (...), nr vin (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczami, wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod nr Drz (...)

X. na podstawie art. 44 § 1 i 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych pochodzących z przestępstwa i służących do jego popełnienia wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 3-6, 8, 10-33, 35-62 przez ich zniszczenie;

XI. zasądza od oskarżonych R. S. i A. C. (1) zwrot kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w kwotach na nich przypadających w tym wymierza im opłaty w kwotach po 380zł.

Sygn. akt III K 404/17

UZASADNIENIE

W miejscowości B., położonej w powiecie (...), województwa (...), w budynku gospodarczym, położonym na posesji oznaczonej numerem (...), od września 2008 roku, była prowadzona działalność, polegająca na nielegalnej produkcji papierosów. Wymieniona nieruchomość stanowiła własność A. W. (1). Na wskazanej działce znajdował się budynek główny, w którym prosperowała firma (...) z siedzibą we W., ul. (...). Firma ta zajmowała się wyrobem i sprzedażą zegarów. Linia do produkcji papierosów umieszczona była natomiast w dobudówce do budynku głównego. Pierwotnie dobudówka ta miała być wykorzystywana przez A. W. (1) w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Następnie jednak wobec zmiany koniunktury na rynku A. W. (1) postanowiła wynająć tę część nieruchomości, o czym ogłosiła w lokalnej gazecie.

A. W. (1) podpisała w dniach 1 września 2008 roku i 4 maja 2009 roku dwie umowy, których przedmiotem był najem części budynku – tzw. dobudówki. Jako druga strona pierwszej umowy została wskazana firma (...) PPHU, (...) (...) W. ul. (...), NIP (...), REGON (...), którą miał reprezentować M. K. (2). Do umowy najmu zostały dołączone dokumenty w postaci między innymi kserokopii dowodu osobistego M. K. (2) oraz kserokopii pełnomocnictwa handlowego ogólnego do reprezentowania firmy (...) PPHU. Pełnomocnictwo dla M. K. (2) miała podpisać E. K. – współwłaściciel firmy (...) PPHU we W., ul. (...). Przedstawiono również zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dnia 12 marca 2008 roku, zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 17.03.2004 r. oraz zaświadczenie z dnia 7 lutego 2008 roku o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej. Dokumenty te nie były faktycznie sporządzone z udziałem przedstawicieli spółki cywilnej (...) ul. (...), której pełnomocnikiem był T. K.. Umowa ta z dniem 30 kwietnia 2009 roku rozwiązana za porozumieniem stron. Druga umowa najmu z dnia 4 maja 2009 roku została podpisana przez A. W. (1) bezpośrednio z M. K. (2). Opłaty wynikające z umów najmu były regularnie opłacane. M. J. – zatrudniona w firmie (...) na stanowisku specjalisty do spraw płac i rozliczeń ZUS – wystawiała faktury VAT dla firmy (...) oraz M. K. (2).

Dowód:

- umowa najmu z dnia 1.09.2008 r. – k. 164-168,
- umowa najmu z dnia 4.05.2009 r. – k. 174-177,
- prośba o rozwiązanie umowy najmu z dnia 31.03.2009 r. – k. 183-184,
- pełnomocnictwo handlowe wraz z załącznikami – k. 169-173,
- zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dnia 12.03.2008 r. wraz z załącznikami – k. 178-182
- faktury VAT – k. 88,89, 163,
- polecenia przelewu – k. 737-741,
- opinia z przeprowadzonych badań graficzno-porównawczych podpisów z dnia 21.12.2009 r. – k. 594-607,
- opinie z przeprowadzonych badań porównawczych pisma ręcznego – k. 650-681, 708-731,
- zeznania świadka M. J. – k. 289-294, 4230-4231,
- zeznania świadka A. W. (1) – k. 280-283,
- zeznania świadka E. K. – k. 813-818, 4233,
- zeznania świadka K. K. – k. 821-826, 4239,
- zeznania świadka T. K. – k. 827-831,

Pomieszczenia wykorzystywane do nielegalnej produkcji papierosów wyposażone były w odrębny licznik energii, oddzielne wejście i własną bramę wjazdową, a także infrastrukturę niezbędną do produkcji przemysłowej, typu klimatyzacja, wyciągi. Okna zakładu na życzenia najemcy, od strony podwórka zostały zaklejone nieprzezroczystą folią, zaś od strony ulicy, wyposażono je w kolorowe rolety zewnętrzne. Podwórko wewnętrzne dobudówki oddzielono od budynku głównego ogrodzeniem w postaci siatki. W ten sposób dobudówka ta stała się odrębnym lokalem użytkowym.

Dowód:

- zeznania świadka M. J. – k. 289-294, 4230-4231,
- zeznania świadka A. W. (1) – k. 280-283,
- dokumenty dotyczące poboru energii elektrycznej – k. 37-379,
- zeznania świadka A. B. – k. 367-369,
- zeznania świadka S. D. – k. 297-301, 4231,
- zeznania świadka Z. P. – k. 305-308, 4232,

W nielegalnej fabryce papierosów, która mieściła się w B., w celu sprzątnięcia i wywozu odpadów poprodukcyjnych, został zatrudniony A. C. (1). W 2006 roku A. C. (1), będąc na dyskotekę w lokalu (...) we W., za pośrednictwem swojego kolegi, poznał mężczyznę o imieniu J.. A. C. (2) później kilka razy spotykał tego mężczyznę przypadkowo w różnych lokalach na terenie W.. Następnie po dłuższej przerwie w czerwcu 2009 roku A. C. (1), wychodząc z Galerii (...) we W. ponownie natknął się na tamtego mężczyznę, który był w towarzystwie kobiety. Mężczyzna ten nawiązał z A. C.

(1) rozmowę, zapytał, co aktualnie robi. A. C. (1) powiedział, że uczy się i ma właśnie przerwę wakacyjną. Wówczas J. zaproponował A. C. (1) pracę. Kiedy zaczął temat zatrudnienia, kazał kobiecie, która z nim była odejść na bok. J. poinformował A. C. (1), że praca będzie polegała na zamiataniu hali przez dwa dni w tygodniu z wynagrodzeniem 2500 zł miesięcznie. Zatrudnienie miało być w formie umowy zlecenia. A. C. (1) był nieco zdziwiony tak dobrymi warunkami zatrudnienia, ale przyjął przedstawioną mu propozycję. A. C. (1) w celu utrzymywania kontaktu, chciał podać J. numer swojego telefonu. Mężczyzna ten jednak zastanowił się chwilę i z zaparkowanego nieopodal samochodu przyniósł telefon komórkowy, który wręczył A. C. (1). Powiedział, że będzie dzwonić do niego na ten telefon.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,

W połowie lipca 2009 roku mężczyzna o imieniu J. zadzwonił do A. C. (1) na telefon, który wcześniej mu wręczył. Umówili się, że J. na drugi dzień około godziny 20.00 przyjedzie do miejsca zamieszkania A. C. (1), tj. do rynku w Ś.. Następnego dnia J. przyjechał samochodem na umówione miejsce i zabrał A. C. (1), kierując się w stronę W.. W trakcie podróży A. C. (1) pytał J. o warunki pracy. Dowiedział się, że miejsce, gdzie będzie sprzątał znajduje się około 35 km od W. i 70 od Ś., o innych szczegółach miał być poinformowany na miejscu. Kiedy wyjeżdżali z W. i skierowali się w stronę O., J. powiedział A. C. (1), aby oddał mu telefon, który wcześniej od niego otrzymał. Gdy A. C. (1) uczynił to, J. wyjął z tego aparatu baterię. Podobnie wyjął baterię z własnego telefonu. A. C. (1) nie miał przy sobie swojego prywatnego telefonu, gdyż J. wcześniej prosił, aby go ze sobą nie zabierał.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,

Kiedy obaj dojechali do B., mężczyzna o imieniu J. zatrzymał samochód przed posesją numer (...) i powiedział A. C. (1), że tutaj znajduje się jego miejsce pracy. J. otworzył kluczem bramę wjazdową oraz drzwi do budynku, w którym znajdowała się hala. Wewnątrz budynku unosił się zapach tytoniu. J. oprowadził A. C. (1) po pomieszczeniach i pokazał mu, co i w jaki sposób ma sprzątać. A. C. (1) miał sprzątać wokół maszyn, służących do produkcji papierosów, zamiatać podłogę i odpadki wrzucać do worków. Osobno miał pakować papierki, osobno pył tytoniowy, a puste pudła kartonowe – rozklejać i układać w pryzmy. J. pokazał A. C. (1) też miejsce gdzie miał składować posegregowane śmieci w workach. W jednym z pomieszczeń, w którym znajdowała się maszyna, A. C. (1) widział paczkę papierosów marki M.. Zapytał J. czy fabryka działa legalnie, na co ten odparł, żeby niczym się nie przejmował, że dostanie umowę zlecenia, że papierosy są produkowane do strefy bezcłowej. Na zewnątrz J. wskazał A. C. (1), gdzie ma podjeżdżać tak, aby było mu wygodnie ładować zapakowane śmieci. Następnie J. zamknął halę oraz bramę wjazdową i klucze przekazał A. C. (1). Gdy obaj udali się w drogę powrotną, J. wręczył A. C. (1) klucze do samochodu typu bus marki R. (...). Samochodem tym A. C. (1) miał jeździć do B. i ładować do niego śmieci. J. wskazał A. C. (1), miejsce skąd miał odbierać, a następnie odstawić busa, był to parking przed wjazdem do dzielnicy L. we W.. J. przykazał A. C. (1), aby udając się do B., nie zabierał ze sobą telefonu komórkowego. A. C. (1) pracę miał rozpocząć 7 sierpnia 2009 roku. Tego dnia o godzinie 9.00 na wymienionym wcześniej parkingu miał czekać na niego bus. Pojazd miał być odstawiany na ten parking przez A. C. (1) tego samego dnia na godzinę 14.00. W samochodzie tym A. C. (1) miał zostawiać zapakowane w B. śmieci. Sprzątanie miało odbywać się dwa razy w tygodniu – w poniedziałki i w piątki. J. powiedział A. C. (1), że umowę oraz wynagrodzenie otrzyma ostatniego dnia miesiąca. W tym celu J. lub jego kolega miał przyjść wówczas na parking, w którym pozostawiany był bus i spotkać się z A. C. (1). J. nie wymienił się z A. C. (1) numerami telefonów. Powiedział, że w razie potrzeby kontaktu, przyjdzie na parking w momencie, w którym A. C. (1) będzie odbierał lub pozostawiał busa. J. zasugerował też A. C. (1), aby ten nie opowiadał innym o swojej pracy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,

- protokół eksperymentu procesowego – k. 1142-1146,

Dnia 7 sierpnia 2009 roku o godzinie 9.00 A. C. (1) odebrał z parkingu wskazanego przez J., samochód marki R. (...) numer rej. (...). W pojeździe znajdował się dowód rejestracyjny, z którego wynikało że właścicielem auta była osoba fizyczna – A. W. (2) prowadząca (...) oraz potwierdzenie ubezpieczenia samochodu. Pojazd ten został wynajęty na dane J. L.. Następnie A. C. (1) udał się do B. i sprzątał pomieszczenia fabryki, w której nikogo nie było. Po sprzątaniu zapakował do busa cztery worki odpadów oraz kilka kartonów ze śmieciami. Odstawił pojazd na parking przed L.. Dnia 10 sierpnia 2009 roku sytuacja wyglądała podobnie, z tym że tym razem śmieci w fabryce było dużo mniej i A. C. (1) tylko pozamiatał i umył podłogi, nie zabezpieczał żadnych odpadów. Z kolei kiedy przyjechał dnia 14 sierpnia 2009 roku, w jednym z pomieszczeń hali, zobaczył trzech nieznanym mu mężczyzn, którzy naprawiali stojącą tam maszynę. Przywitał się z nimi, potwierdził, że jest osobą do sprzątania. Kiedy patrzył, co robili, jeden z mężczyzn kazał mu zająć się swoją pracą i zamknął drzwi od pomieszczenia. A. C. (1) wykonując swoje czynności, słyszał jak mężczyźni denerwowali się, nie mogąc odkręcić jakiegoś elementu od maszyny. Po zakończonym sprzątaniu A. C. (1) załadował śmieci do busa. Nie informując tamtych mężczyzn, że odjeżdża, zamknął drzwi budynku na klucz i pojechał na parking do L.. Kolejny raz A. C. (1) pojechał do fabryki do B. dnia 17 sierpnia 2009 roku. Wówczas nikogo tam nie było i po zakończonej pracy jak zawsze pozostawił samochód w umówionym miejscu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,
- umowa najmu samochodu z dnia 1.08.2009 r. – k. 835,
- zeznania świadka T. W. (1) – k. 832-834,

Gdy A. C. (1) przyjechał do B. dnia 21 sierpnia 2009 roku, przed bramą wjazdową na teren posesji numer (...), stał zaparkowany samochód marki F. (...). W pojeździe tym siedział nieznanym A. C. (1) mężczyzna, którym był R. S.. A. C. (1) podszedł do R. S. i poprosił go o przestawienie auta w celu umożliwienia mu wjazdu na teren posesji. Wówczas R. S. powiedział A. C. (1), że na niego czeka, bo ma również pracować w fabryce. Przedstawił się, podając swoje imię. Wobec tego A. C. (1) otworzył bramę i obaj wjechali samochodami na teren fabryki. Następnie przez okres około dwóch godzin czasu, wspólnie sprząkali pomieszczenia i zebrali 4-5 worków śmieci. Worki te załadowali do busa, po czym opuścili teren zakładu. Dnia 24 sierpnia 2009 roku R. S. czekał już w B. na A. C. (1) i razem wykonali sprzątkanie pomieszczeń.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,
- wyjaśnienia oskarżonego R. S. – k. 4246,

Podobnie dnia 28 sierpnia 2009 roku A. C. (1) jak zwykle przyjechał do B. busem, a R. S. samochodem marki F. (...). Kiedy wjechali na parking, A. S. tak jak zawsze zamknął bramę na klucz. Potem gdy weszli do budynku, zamknął również drzwi wejściowe. Wewnątrz A. C. (1) i R. S. zawiązali już przygotowane worki z odpadami i przygotowali je do zabrania. Potem, gdy zaczęli jeść śniadanie, usłyszeli hałas – byli to funkcjonariusze Policji. W dniu 28 sierpnia 2009 roku funkcjonariusze CBS Zarządu we W. weszli na teren posesji położonej w B. i w wyniku podjętych czynności ujawnili kompletną linię do produkcji papierosów. Ponadto dokonali zatrzymania R. S. i A. C. (1), którzy próbowali uciec przez okna hali, na której odbywała się produkcja. Oprócz wymienionej linii produkcyjnej funkcjonariusze zabezpieczyli także znaczne ilości gotowych wyrobów tytoniowych w postaci papierosów oznaczonych znakami towarowymi (...), krajanki tytoniowej i innych półproduktów. Dokonano przeszukania ujawnionych samochodów marki F. (...) nr rej. (...) oraz marki R. nr rej. (...). Przeszukano pomieszczenia biurowe zakładu produkcyjnego (...), dom mieszkalny, samochód C. W.. Dokonano również przeszukania miejsc zamieszkania R. S. i A. C. (1).

Dowód:

- protokół przeszukania dobudówki po lewej stronie budynku położonym w (...) z dnia 28.08.2009 r. – k. 61-67,

- protokół zważenia z dnia 31.08.2009 r. – k. 91-95,
- protokół przeszukania samochodu marki F. (...) nr rej. (...) – k. 49-50,
- protokół przeszukania samochodu marki R. nr rej. (...) – k. 54-57,
- protokoły przekazania pojazdów – k. 47,48,
- protokół przeszukania pomieszczeń biurowych z dnia 28.08.2009 r. – k. 143-146,
- protokół przeszukania mieszkania W., ul. (...) – k. 949-952,
- protokół przeszukania mieszkania Ś., Plac (...) – k. 1078-1079,
- protokół przeszukania samochodu marki B. (...) – k. 1213-1215,
- protokół przeszukania domu mieszkalnego (...) – k. 1227-1231,
- opinia z przeprowadzonych badań fizykochemicznych z 22.03.2016 r. – k. 3794- 3795,
- wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1) – k. 1087-1092, 1093-1094, 1121-1130, 1131-1139, 1197, 3435, 3997, 4212,
- wyjaśnienia oskarżonego R. S. – k. 4246,

Na miejscu zdarzenia wykonano wszelkie niezbędne czynności procesowe – przeprowadzono oględziny miejsca i ujawnionych sprzętów, sporządzono dokładną dokumentację fotograficzną i nagranie video. Celem ujawnienia ewentualnych śladów kryminalistycznych, przeprowadzono w zakresie zabezpieczonych przedmiotów czynności natury kryminalistycznej.

Dowód:

- protokół oględzin posesji nr (...) w miejscowości B. z dnia 28.08.2009 r. wraz ze szkicem sytuacyjnym oraz materiałem pogładowym – k. 5-34,
- protokół przeważenia z dnia 21.12.2009 roku – k. 128,
- protokół oględzin pomieszczeń nielegalnej fabryki papierosów – k. 202-204,
- protokoły oględzin zabezpieczonych maszyn – k. 215-216, 217-218,
- protokół oględzin rzeczy – k. 248-250,
- protokół oględzin rzeczy – k. 2114-2123,

Zabezpieczone wyroby tytoniowe nie były oryginalne, zaś znaki towarowe, którymi zostały oznaczone, zostały podrobione. W nielegalnej wytwórni papierosów w B. zabezpieczono nie mniej niż 450 000 sztuk papierosów stanowiących 22 500 paczek papierosów oznaczonym podrobionym znakiem towarowym (...). Nadto stwierdzono, iż zabezpieczone wyroby tytoniowe, nie odpowiadały wymaganiom normom. Produkcja papierosów była prowadzona ze szkodą dla (...) S.A. z siedzibą w S..

Dowód:

- protokół pobrania materiału dowodowego z dnia 2.10.2009 r. – k. 99,
- sprawozdanie z badań papierosów z dnia 11.02.2009 r. – k. 563,

- protokół przeszukania dobudówki po lewej stronie budynku położonym w (...) z dnia 28.08.2009 r. – k. 61-67,

W skład ujawnionej w B. linii do produkcji i pakowania papierosów wchodziły następujące zestawy maszyn:

- linia do produkcji papierosów oznaczona logo producenta S. składająca się z maszyny papierosowej oraz przystawki filtrowej,

- linia do pakowania papierosów, bez widocznych oznaczeń producenta składająca się z maszyny pakującej, celofoniarki do paczek – maszyny owijającej paczki papierosów w folię przezroczystą oraz parkieciarki – maszyny pakującej paczki papierosów w papier pakowy,

- maszyna do odzyskiwania tytoniu z papierosów tzw. rozpruwaczka.

Do obsługi linii do produkcji papierosów potrzebne były minimum dwie osoby. Przy obsłudze linii do paczkowania papierosów musiały pracować minimum trzy osoby i do obsługi maszyny do odzyskiwania tytoniu potrzebne były minimum dwie osoby. W jednym czasie osoby pracujące na linii do produkcji papierosów nie mogły wykonywać pracy przy pozostałych liniach – przy pakowaczce lub rozpruwaczce.

Hipotetyczna wartość rynkowa maszyn zatrzymanych w B. na dzień 28 sierpnia 2009 roku wynosiła 3 213 261,00 zł.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – k. 338-339,

- opinia dotycząca maszyn do produkcji i pakowania papierosów – k. 3729-3765,

Na podstawie danych otrzymanych z (...) Biura (...) Komendy Głównej Policji Zarządu we W., co do ilości zabezpieczonych papierosów oznaczonych marką M., a także zabezpieczonej ilości tytoniu na terenie nielegalnej fabryki papierosów w miejscowości (...), dokonano szacunkowego wyliczenia kwoty uszczuplonego podatku akcyzowego i łącznie uszczuplenie wynosiło 1 534 311 zł.

Dowód:

- zeznania świadka Z. K. – k. 345-348, 4234,

Czynności podejmowane w celu ustalenia osób, które organizowały i prowadziły nielegalny proceder, nie przyniosły spodziewanych rezultatów. Przeprowadzono zwłaszcza szereg czynności w celu zweryfikowania powiązania firmy PHU (...) – W., ul. (...) z przestępczą działalnością. Okazało się jednak, że osoby prowadzące wymienioną firmę nie były w żaden sposób zaangażowane w proceder nielegalnej produkcji papierosów. Ustalono także, że samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym poruszał się R. S. został zarejestrowany przez bliżej nieustalone osoby na dane T. R. (1). Z kolei samochód R. M. numer rej. (...) został wypożyczony na dane nieistniejącej osoby J. L..

Dowód:

- zeznania świadka E. K. – k. 813-818, 4233,

- zeznania świadka K. K. – k. 821-826, 4239,

- zeznania świadka T. K. – k. 827-831,

- protokół okazania wizerunku z dnia 15.09.2010 r. – k. 401-405,

- opinie biegłego z zakresu komputerów i informatyki – k. 409-414, 420-470, 477-537, 542-550,

- opinia do ekspertyzy kryminalistycznej nr (...)5480-1640/09 z zakresu odtworzenia wyglądu twarzy na podstawie opisu słownego – k. 57-575,
- protokół przeszukania pomieszczeń PHU (...) – k. 778-779,
- protokół przeszukania mieszkania – W., ul. (...) z 28.08.2009 r. – k. 783-784,
- protokoły zatrzymania rzeczy – k. 788-790,791-797,
- umowa najmu samochodu R. (...) nr rej. (...) – k. 835,
- pismo Starostwa Powiatowego we W. z 22.10.2009 r. z załącznikami – k. 869-888,
- pismo UM we W. z dnia 23.10.2009 r. wraz z załącznikami – k. 890-943,
- dokumenty dotyczące M. K. (2) – k. 1362-1364, 1368, 1374, 1378-1381, 1383-1384, 1428-1433, 1435-1452, 1464-1466, 1473-1485, 1510-1545, 1549-1552, 1561, 1567-1570, 1589, 1592, 1595-1598, 2091-2092,2097,2101,2104, 3494-3497,
- materiały dotyczące (...) Sp. z o.o. – k. 1605-1657, 1659-1754, 1756-1762,
- informacje dotyczące numerów telefonów oraz połączeń telefonicznych – k. 1765-1767, 1768, 1769, 1770, 1771-1986, 1987-1988, 1989-1992, 1993-2005, 2006, 2010 – 2014, 2016-2020, 2024-2025, 2028, 2031-2032, 2034-2044,
- dokumentacja bankowa –k .2051-2056, 2058, 2064-2067, 2073, 2079, 2086, 2112,
- informacje uzyskane od pokrzywdzonego (...) S.A. – k. 2126-2139, 2140-2160, 2170-2171, 2174-2175, 2177-2182,
- wnioski o pomoc i materiały uzyskane w drodze międzynarodowej pomocy prawnej –k. 2223-2224, 2234-2235, 2241-2242, 2246e-2246j, (...) - (...), (...) - (...), (...) -2450, (...) - (...), (...) - (...), 2550- (...), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...),3810- (...),
- materiały dotyczące spółki z o.o. (...) – k. 3847-3850, 3859-3899,
- zeznania świadka T. R. (1) – k. 842-846, 854-857, 858-860, 4236-4237,

Oskarżony **R. S.**, ur. (...), posiada wykształcenie zawodowe, za zawodu jest (...). Jest kawalerem, ojcem dwójki dzieci urodzonych w (...) i 2018 roku. Utrzymuje siebie oraz dzieci wykonując prace dorywcze jako kierowca taksówki i pracownik hurtowni, uzyskuje dochód w wysokości około 2000 zł miesięcznie.

Oskarżony nie był karany sędownie.

Dowód:

- oświadczenie oskarżonego – k. 4211,
- dane o karalności – k. 4014
- dane z wywiadu –k. 4016-4017,

W opinii sądowno – psychiatrycznej z dnia 8 września 2017 roku, biegli stwierdzili, że oskarżony R. S. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy aktualnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie, nie jest też upośledzony umysłowo. Podawane próby samobójcze mieszczą się w cechach osobowości, nie miały motywacji psychotycznej. Oskarżony jest uzależniony od hazardu, po przebytych leczeniu nie gra. Biegli wskazali, że oskarżony zna i rozumie normy społeczno-prawne, a jego poziom intelektualny i cechy osobowości pozwalają mu na kontrolę sfery emocjonalnej, popędowej zachowania. Działania oskarżonego objęte zarzutem nie miały motywacji psychotycznej.

Reasumując biegli stwierdzili, że w krytycznym czasie w odniesieniu do stawianych zarzutów oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodziły warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 8.09.2017 r. – k. 4028- 4030,

Oskarżony **A. C. (1)**, ur. (...), posiada wykształcenie średnie. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku (...). Pracuje w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy, uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 3000 zł miesięcznie.

Oskarżony nie był karany sądownie.

Dowód:

- oświadczenie oskarżonego – k. 4211,

- dane o karalności – k. 3998-4001,

- dane z wywiadu – k. 4002-4004,

Oskarżony R. S. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak też przed Sądem, nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W toku śledztwa w dniu 29 sierpnia 2009 roku (k. 969) odmówił składania wyjaśnień. Podobnie w czasie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania w dniu 30 sierpnia 2009 roku odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na zadawane pytania (k. 978) W dalszym toku postępowania oskarżony również korzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 1007, 1068, 3437-3438, 4009-4011). Podobnie przed Sądem w dniu 26 marca 2018 roku (k. 4211-4212) oskarżony nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i udzielenia odpowiedzi na pytania.

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2018 roku (k. 4246) oskarżony uzupełniająco wyjaśnił, że nie pamięta szczegółów zdarzenia, które miało miejsce prawie dziesięć lat wcześniej. Podał jednak, że pewien mężczyzna zaproponował mu pracę za wynagrodzeniem, którego wysokości już nie pamiętał. Oskarżony wskazał, że w miejscu zatrudnienia był może ze dwa razy, a następnie został zatrzymany przez policję. Praca miała polegać na sprzątaniu. Zaznaczył, że nie miał świadomości, że robił coś nielegalnego. Nie poczuwał się do winy.

Oskarżony **A. C. (1)** zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak też przed Sądem, nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W dniu 29 sierpnia 2009 roku (k. 1087-1089) oskarżony wyjaśnił, że około trzech lat wcześniej, będąc na dyskotecze w jednym z (...) lokali o nazwie (...), za pośrednictwem swojego kolegi, poznał mężczyznę o imieniu J., z którym następnie kilkakrotnie spożywał alkohol. Później przez dłuższy okres czasu nie widzieli się, aż do czerwca 2009 roku, kiedy to przypadkowo spotkali się przy wejściu do Galerii (...) we W.. Mężczyzna o imieniu J. zaczął rozmawiać z oskarżonym, pytał co robi i zaproponował mu u siebie pracę przez okres wakacyjny. Miała to być lekka praca polegająca na sprzątaniu, wykonywana przez dwa dni w tygodniu, za wynagrodzeniem około 2500 zł. Oskarżony wyjaśnił, że był trochę zdziwiony tą propozycją, ale ją przyjął. Mężczyzna o imieniu J. dał mu do kontaktu telefon komórkowy marki N.. Przy tej rozmowie nikt nie był obecny, mężczyzna o imieniu J. kazał odejść kobiecie, która z nim była.

Dalej oskarżony wyjaśnił, że po jakimś czasie, około połowy lipca 2009 roku, mężczyzna o imieniu J. zadzwonił do niego na telefon, który dał mu wcześniej. Umówili się, że ten mężczyzna przyjedzie nazajutrz do miejsca zamieszkania oskarżonego do Ś., i tak też się stało. Kiedy obaj jechali samochodem tego mężczyzny do W., mężczyzna ten zabrał oskarżonemu telefon, który dał mu wcześniej i wyłączył go. Następnie wyłączył też swój telefon i z obu aparatów wyjął baterie. Oskarżony wyjaśnił, że zdziwiło go to, ale o nic nie pytał. Kiedy dojechali do miejscowości B., wjechali

na teren pewnej posesji, która była ogrodzona i zamknięta. Mężczyzna o imieniu J. otworzył bramę wjazdową, po czym podjechali pod okna budynku. Mężczyzna otworzył wejście do budynku. Wewnątrz czuć było tytoń. W dwóch halach znajdowały się maszyny. Oskarżony miał sprzątać na tych halach, gdzie leżały papiery, bibułki, tytoń. W trzeciej hali stała najmniejsza maszyna, w której oskarżony miał sprzątać odpadki papierosów. Mężczyzna poinstruował oskarżonego, w jaki sposób ma sprzątać w wymienionych pomieszczeniach. W jednej z maszyn oskarżony widział paczki papierosów marki M. – czerwonych. Oskarżony widząc to wszystko zapytał mężczyznę, który z nim był, czy ta działalność jest legalna, i ten zapewnił go, że tak, że dostanie umowę zlecenia, po czym zakończył ten temat. Po około 30 minutach wyszli z budynku. Kiedy opuścili już teren posesji, mężczyzna dał oskarżonemu klucze i powiedział mu, że ma tam przyjeżdżać w poniedziałki i w piątki. Oskarżony wyjaśnił, że mężczyzna ten dał mu również dorobiony kluczyk do busa, po którego miał jeździć do L.. Wymienionym samochodem oskarżony miał wywozić śmieci z fabryki i nim tam dojeżdżać. Przejeżdżając w okolicach L. mężczyzna wskazał oskarżonemu parking, mówiąc że zawsze w poniedziałek i piątek o godzinie 9.00 będzie tam stał bus marki R. (...). Z powrotem oskarżony miał samochód ten odstawić w to samo miejsce do godziny 14.00. Mężczyzna ten mówił też oskarżonemu, aby jeżdżąc do tej pracy, nie brał ze sobą własnego telefonu. Wypłata wynagrodzenia miała odbywać się na koniec miesiąca w miejscu parkowania busa przez tego mężczyznę lub jego kolegę. Oskarżony wyjaśnił, że po tych ustaleniach, mężczyzna ten odwiózł go do domu, powiedział, że pracę może rozpocząć od 7 sierpnia 2009 roku. Mówił też oskarżonemu, aby nie chwalił się innym tą pracą, zwłaszcza żeby nie mówił ile zarabia, gdyż ludzie są zazdrośni.

Oskarżony wskazał, że faktycznie 7 sierpnia 2009 roku przed godziną 9.00 na wskazanym parkingu stał bus, którym pojechał do B.. Kiedy oskarżony wykonywał swoją pracę w zakładzie nikogo nie było. Po zakończeniu swoich czynności odstawił busa w umówione miejsce. Sytuacja taka miała miejsce kilkukrotnie. Raz, chyba za trzecim razem, kiedy oskarżony przyjechał do hali, to w pomieszczeniu, gdzie była największa maszyna, było trzech mężczyzn – dwóch starszych i jeden młody chłopak. Oskarżony miał wrażenie, że oni tę maszynę naprawiali. Mężczyźni ci w wulgarny sposób kazali oskarżonemu opuścić halę. Za każdym razem oskarżony opuszczając posesję zamykał budynek i teren posesji, również wtedy, kiedy spotkał wymienionych mężczyzn.

Nadto oskarżony podał, że około połowy sierpnia 2009 roku przed wjazdem na teren posesji w B. czekał na niego mężczyzna o imieniu R., który powiedział że on również ma tam pracować. Mężczyzna ten przyjechał samochodem marki F. (...). Faktycznie jeszcze około dwóch razy pomagał oskarżonemu sprzątać.

W dniu 28 sierpnia 2009 roku oskarżony przyjechał busem na teren posesji w B., a za nim swoim autem wjechał mężczyzna o imieniu R.. Po około pół godziny czasu, kiedy jedli śniadanie, usłyszeli hałas, wobec czego zaczęli uciekać, ale zostali zatrzymani przez policjantów.

Oskarżony zaznaczył, że nigdy nie uczestniczył w produkcji papierosów, nie należał też do żadnej grupy przestępczej.

W czasie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania w dniu 30 sierpnia 2009 roku (k. 1093-1094) oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia, podkreślił, że jego rola ograniczała się do sprzątania.

Następnie w dniu 19 października 2009 roku (k. 1121-1130) oskarżony A. C. (1) jeszcze raz dokładnie zrelacjonował przebieg wydarzeń, w których uczestniczył, a które później stanowiły przedmiot postępowania przygotowawczego. Opisał, jak trzy lata wcześniej poznał w jednym z lokali rozrywkowych przez swojego kolegę, mężczyznę w wieku około 50 lat, o imieniu J., który był w towarzystwie swoich koleżanek. Następnie spotykał tego mężczyznę kilkukrotnie na dyskotekach we W.. W czerwcu 2009 roku natknął się na tego człowieka, wychodząc z Galerii (...) we W.. W trakcie rozmowy, kiedy mężczyzna ten dowiedział się, że oskarżony uczy się, ale ma właśnie przerwę wakacyjną, zaproponował mu pracę polegającą na sprzątaniu hali. Gdy rozmowa zeszała na temat tej pracy, mężczyzna kazał odejść kobiecie, która z nim była. Kiedy kobieta odeszła powiedział, że praca będzie polegać na zamiataniu hali przez dwa dni w tygodniu, z wynagrodzeniem 2500 zł. Oskarżony wyjaśnił, że przyjmując te warunki, chciał podać tamtemu człowiekowi numer swojego telefonu, ale mężczyzna ten po chwili zastanowienia podszedł do swojego samochodu i przyniósł z niego telefon komórkowy. Wręczył oskarżonemu ten telefon i powiedział, że będzie na niego dzwonić. Oskarżony zaznaczył, że nie pytał tamtego człowieka, czy praca ta będzie legalna, mężczyzna mówił tylko, że będzie

podpisana umowa. Oskarżony dalej wyjaśnił, że w połowie lipca 2009 roku odezwał się do niego tamten mężczyzna dzwoniąc na przekazany mu wcześniej aparat telefoniczny. Umówili się, że mężczyzna przyjedzie na drugi dzień na umówione miejsce w Ś. około godziny 20.00. Następnego dnia człowiek ten przyjechał zgodnie z planem i oskarżony wsiadł do samochodu tego mężczyzny i ruszyli w stronę W.. W trakcie podróży oskarżony pytał tego człowieka o swoją pracę i ten tylko powiedział, że jadą do miejscowości położonej około 35 km od W. i że o wszystkim dowie się na miejscu.

We W. mężczyzna o imieniu J. prowadząc auto, skierował się w stronę O.. Wyjeżdżając z W. mężczyzna kazał oskarżonemu oddać telefon, który dał mu wcześniej. Mężczyzna wyjął z tego aparatu baterię, jak też ze swojego telefonu. Oskarżony nie miał natomiast przy sobie własnego telefonu, gdyż wcześniej tamten mężczyzna powiedział, żeby go nie brać, bo nie będzie potrzebny. Gdy przyjechali do wsi B., mężczyzna otworzył bramę wjazdową do jednej z posesji, jak też drzwi wejściowe do hali. W hali nikogo nie było, unosił się w niej zapach tytoniu. Wewnątrz mężczyzna oprowadził oskarżonego po pomieszczeniach i wytłumaczył mu jak ma segregować i sprzątać odpadki powstające przy produkcji papierosów. W jednym z pomieszczeń oskarżony widział paczkę papierosów z napisem (...). Oskarżony wyjaśnił, że kiedy zorientował się, że znajduje się w fabryce papierosów, zapytał mężczyznę czy działa ona legalnie. Ten szybko uciął temat, powiedział tylko oskarżonemu, aby się niczym nie przejmował, że dostanie umowę zlecenia, a papierosy są produkowane do strefy bezcłowej. Kiedy mężczyzna wszystko pokazał już oskarżonemu, zamknął halę i bramę wjazdową i przekazał mu klucze, których używał. Gdy wracali z B., mężczyzna przekazał oskarżonemu też klucz do samochodu typu bus. Powiedział oskarżonemu, że pokaże mu gdzie ten pojazd będzie parkowany i że ma nim jeździć do B.. Mężczyzna zaznaczył też, aby oskarżony nie brał ze sobą swojego telefonu, gdyż na terenie fabryki obowiązuje zakaz korzystania z telefonów. Oskarżony wyjaśnił, że nie wzbudziło to w nim podejrzeń, gdyż z tego co mu wiadomo, tereny zakładów faktycznie objęte są takimi zakazami. Przed wjazdem do dzielnicy L., mężczyzna pokazał mu parking, na którym będzie stał bus. Oskarżony wskazał, że pracę miał rozpocząć dnia 7 sierpnia 2009 roku, gdzie o godzinie 9.00 na wymienionym parkingu będzie stał przygotowany dla niego bus. Pojazd ten miał być odstawiony w to samo miejsce o godzinie 14.00. Umowę zlecenia oskarżony miał otrzymać na koniec miesiąca wraz z wynagrodzeniem, w miejscu gdzie parkował busa. Oskarżony wskazał, że nie wymieniał się z tamtym mężczyzną numerami telefonów. W razie potrzeby mężczyzna ten miał przychodzić na parking, w czasie gdy oskarżony zabierał lub odstawiał samochód dostawczy. Mężczyzna mówił też, aby nie chwalić się innym tą pracą.

Oskarżony wyjaśnił, że zgodnie z umową, jeździł wymienionym wyżej busem sprzątać hale do B. dwa razy w tygodniu, tj. w poniedziałki i w piątki. Łącznie był tam siedem razy. Oskarżony widział dowód rejestracyjny pojazdu typu bus, był on zarejestrowany na osobę fizyczną – A. W. (2). W samochodzie było też potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia.

W dniu 27 października 2009 roku (k. 1131-1139) oskarżony A. C. (1) kontynuował swoje wyjaśnienia. Opisał dokładnie czynności, jakie wykonywał w dniu 7 sierpnia 2009 roku, 10 sierpnia 2009 roku na terenie hali w B., gdzie były produkowane papierosy. Podał, że zgodnie z tym, co mówił mu mężczyzna o imieniu J., na terenie fabryki nikogo wówczas nie było. Oskarżony podał, że nie zdziwiło go wówczas to, że wywozem odpadów nie zajmowała się specjalistyczna firma.

Oskarżony wyjaśnił, że kiedy przyjechał do B. dnia 14 sierpnia 2009 roku, i otworzył bramę oraz halę, okazało się, że w jednym z pomieszczeń znajdowało się trzech mężczyzn, z którymi się przywitał. Gdy patrzył co robią, jeden z nich kazał mu zająć się swoją robotą i zamknął drzwi. Oskarżony następnie sprząając inne pomieszczenia, słyszał jak tamci mężczyźni denerwowali się, bo nie mogli odkręcić jakiegoś elementu maszyny. Kiedy skończył swoją pracę nie informował o tym tamtych ludzi i zamknął za sobą drzwi wejściowe.

Kolejny raz oskarżony pojechał do B. dnia 17 sierpnia 2009 roku i wówczas nie działało się nic szczególnego. Z kolei, gdy przyjechał dnia 21 sierpnia 2009 roku, przed bramą wjazdową był zaparkowany samochód marki F. (...), w którym siedział nieznanemu oskarżonemu mężczyzna. Oskarżony podszedł do tego człowieka i poprosił o to, aby odjechał kawałek i umożliwił mu wjazd. Człowiek ten powiedział wówczas oskarżonemu, że czeka na niego, bo ma pomagać mu w

sprzątaniu, przedstawił się jako R.. Oskarżony wpuścił więc tego mężczyznę na teren hali, gdzie razem sprząтали, pakując śmieci do worków. Oskarżony wspólnie z mężczyzną o imieniu R. sprząтали też dnia 24 sierpnia 2009 roku.

Oskarżony wyjaśnił, że dnia 28 sierpnia 2009 roku, gdy przyjechał do hali w B., przyjechał też jak zawsze swoim samochodem marki F. (...) – mężczyzna o imieniu R.. Oskarżony otworzył bramę wjazdową i wjechali samochodami na parking. Następnie oskarżony zamknął bramę. Potem razem z R. wszedł do hali i zamknął ją na klucz od środka. W przerwie śniadaniowej usłyszeli huk wyłamywanych drzwi i rozbijanych okien, wobec czego rzucili się do ucieczki. Oskarżony podał, że otworzył okno, aby przez nie wyjść, ale zobaczył policjantów, którzy zaczęli do niego krzyczeć. Wyszedł więc przez okno i położył się na ziemi, a policjanci założyli mu na ręce kajdanki. W podobny sposób zatrzymany został R..

Oskarżony zaznaczył, że o tym, że w B. była prowadzona nielegalna produkcja papierosów marki M., dowiedział się dopiero w dniu zatrzymania. Wcześniej był przekonany, że fabryka działała legalnie, o czym zapewniał go J.. Przyznał, że po przeanalizowaniu całej sytuacji, było jednak wiele okoliczności, które powinny były wzbudzić w nim podejrzenia, co do tego, czy przedsięwzięcie, w którym brał udział, było zgodne z prawem.

W dniu 16 sierpnia 2010 roku (k. 1197) oskarżony A. C. (1) nie przyznał się do uczestnictwa w grupie przestępczej ani do produkcji papierosów. Podkreślił, że tylko sprzątał w fabryce papierosów, a o tym, że była ona nielegalna dowiedział się dopiero w chwili zatrzymania przez Policję. Wyjaśnił, że został oszukany przez mężczyznę o imieniu J., stracił pracę, przerwał naukę. Wskazał, że nie wzbudziło w nim wtedy podejrzeń to, jak J. wyjmował baterię z telefonu. Nie zastanawiał się dlaczego J. nie chciał jego numeru telefonu, tylko dał mu swój aparat telefoniczny. Przyznał, że było wiele sytuacji na które nie zwrócił uwagi, np. że na budynku fabryki nie było szyldu M., nie była zatrudniona w fabryce profesjonalna firma sprzątająca.

Oskarżony w dniu 19 września 2014 roku (k. 3435) podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Podobnie dnia 21 kwietnia 2017 roku (k. 3997) oskarżony częściowo przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymał wszystkie swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Nadto odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu 26 marca 2018 roku (k. 4212) oskarżony A. C. (1) nie przyznał się ani do udziału w grupie przestępczej ani w nielegalnej produkcji papierosów. Odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonych A. C. (1) i R. S. w zakresie zarzucanych im czynów – po dokonaniu przez Sąd zmiany ich opisu co do czasookresu, w którym miały być popełnione – nie budziły żadnej wątpliwości.

Ustaień w niniejszej sprawie, dotyczących faktu ujawnienia w B. nielegalnej wytwórni papierosów, które były oznaczane podrobionym znakiem towarowym (...), Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów – w postaci protokołów przeszukań, oględzin, ważenia, opinii z zakresu badań fizykochemicznych. Z dokumentów tych wynikało w sposób jasny i oczywisty, że na posesji numer (...) w B. była prowadzona nielegalna produkcja papierosów. Na miejscu zdarzenia zabezpieczono maszyny przeznaczone do ich produkcji, jak też znaczne ilości gotowych wyrobów tytoniowych w postaci papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...), krajanki tytoniowej i innych półproduktów służących do przestępczej działalności. W sumie na miejscu zabezpieczono nie mniej niż 450 000 sztuk papierosów, co odpowiadało 22 500 paczek. Prawdziwość i wiarygodność wymienionych dokumentów nie była kwestionowana. Nadto z nie budzącej wątpliwości opinii biegłego wynikało, że linia produkcyjna w chwili jej zatrzymania przedstawiała wartość 3 213 261,00 zł. Oprócz tego świadek D. B. – przedstawiciel (...) S.A. w K. również dokonał oględzin ujawnionych w B. maszyn, opisał ich przeznaczenie i wskazał ile osób było potrzebnych do ich obsługi. Z kolei świadek Z. K. na podstawie ilości zabezpieczonych papierosów i tytoniu, dokonał szacunkowego wyliczenia kwoty uszczuplonego podatku akcyzowego. To, iż papierosy wytwarzane w nielegalnym zakładzie w B., nie spełniały obowiązujących norm wynikało z jasnego i rzetelnego sprawozdania z badań papierosów z dnia 2 listopada 2009 roku

przeprowadzonych przez Wojewódzką (...) w Ł.. W sprawozdaniu wskazano, iż na opakowaniu badanego papierosa podawano, że znajduje się w nim: smoła – 10 mg, nikotyna 0,8 mg, tlenek węgla – 10 mg. Tymczasem faktycznie wskaźniki te wynosiły odpowiednio – substancje smoliste – 17,11, nikotyna – 1,37, tlenek węgla – 18,19.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał na to, że miejsce do produkcji papierosów zostało starannie przygotowane, a sam przestępczy proceder zorganizowany w przemyślany sposób.

W celu założenia wytwórni papierosów, tzw. przybudówka położona na nieruchomości w (...), została wynajęta przez osoby, których faktycznych danych nie udało się ustalić. Osoby te podszywały się pod firmę (...) PPHU a do fizycznego kontaktu zwerbowały nieżyjącego już M. K. (2). Przesłuchana w charakterze świadka właścicielka nieruchomości położonej w (...) – A. W. (1), potwierdziła, że na podstawie dwóch umów z dnia 1 września 2008 roku i 4 maja 2009 roku wynajęła część wymienionej nieruchomości, gdzie znajdowała się tzw. dobudówka, najpierw firmie (...) PPHU, którą reprezentował M. K. (2), a na podstawie drugiej z wymienionych umów – samemu M. K. (2). Świadek nie potrafiła jednak powiedzieć nic bliżej na temat osób wynajmujących halę, ani o prowadzonej tam działalności. Podobnie świadek M. J. przyznała jedynie, że uczestniczyła od strony formalnej w zawarciu wymienionych umów najmu. M. J. podała, iż będąc zatrudniona w firmie (...) na stanowisku specjalisty do spraw płac i rozliczeń ZUS, na polecenie swojej szefowej umieściła w lokalnej gazecie ogłoszenie o ofercie najmu nowo wybudowanej hali produkcyjnej. Po pewnym czasie otrzymała od A. W. (1) lub jej męża dokumenty w postaci kserokopii dowodu osobistego, pełnomocnictwa oraz dokumentów rejestrowych firmy (...). Na podstawie tych dokumentów sporządziła umowę najmu. Świadek nie była obecna przy podpisywaniu tej umowy. Potwierdziła, że to ona wypisywała faktury VAT wystawiane za najem hali. Następnie po rozwiązaniu umowy z dnia 1 września 2008 roku, na polecenie szefostwa przygotowała drugą umowę z dnia 4 maja 2009 roku, której drugą stroną był M. K. (2), występujący wcześniej w roli pełnomocnika firmy (...). Tym razem świadek również nie była obecna przy podpisywaniu tej umowy. Zeznała, że tak samo jak wcześniej wypisywała faktury VAT za najem na dane M. K. (2).

Z uwagi na to, że w umowie z dnia 1 września 2008 roku wskazano, iż podmiotem, który miał wynajmować od A. W. (1) halę w B., była (...) PPHU (...)-(...) W., ul. (...), NIP (...), REGON (...), przesłuchano w charakterze świadków – E. K., K. K. i T. K., którzy zajmowali się prowadzeniem firmy o takiej nazwie. Wymienione osoby stanowczo zaprzeczyły temu, aby spółka cywilna (...), której jedynym pełnomocnikiem był T. K., kiedykolwiek zawierała umowę najmu pomieszczeń gospodarczych znajdujących się w B.. Wskazani świadkowie zakwestionowali również autentyczność dokumentów przedstawionych przy zawarciu wymienionej wyżej umowy najmu, a które miały mieć związek z prowadzoną przez nich firmą. Zeznali, iż nie jest im w ogóle znana osoba o danych M. K. (2). Jak wynikało z opinii z przeprowadzonych badań porównawczych pisma ręcznego z dnia 19 stycznia 2011 roku M. K. (2) był jedną z osób, która wypełniała polecenia przelewu/ wpłat gotówkowych na rzecz A. W. (1) z tytułu czynszu za najem hali w B.. Z powyższego wynikało, że osoba lub osoby, które faktycznie organizowały nielegalną produkcję papierosów w sposób nieuprawniony posłużyły się prawdziwymi danymi firmy (...), jak też spreparowały odpowiednie dokumenty, w celu ukrycia swojej tożsamości. Jako osobę do kontaktu wyznaczyły z kolei osobę M. K. (2).

Charakterystyczne było też to, że budynek, w którym znajdowała się hala został odpowiednio zabezpieczony tak, aby nie można było w łatwy i przypadkowy sposób, zobaczyć, co się w niej działo. Z zeznań pracowników zatrudnionych w firmie (...) wynikało, że na życzenie najemcy, od strony podwórka okna zostały zaklejone nieprzezroczystą folią, a od strony ulicy zamontowano w nich kolorowe zewnętrzne rolety. Świadców S. D. i Z. P. w swoich zeznaniach wskazali, że osobiście na polecenie szefostwa, uczestniczyli w czynnościach zaklejania okien. W połączeniu zatem z takimi cechami jak – samodzielne wejście i odrębna brama wjazdowa, zamontowane urządzenia typu klimatyzacja, wyciągi, odgródzenie od nieruchomości głównej płotem z siatki – wymieniona wyodrębniona część nieruchomości stanowiła idealne miejsce do prowadzenia działalności, w taki sposób, aby nie zwracano na nią uwagi. Dodatkowo budynek ten był wyposażony w odrębny licznik energii elektrycznej, co potwierdzały zeznania świadka A. B. – zatrudnionego w (...) Sp. z o.o. na stanowisku Szefa Biura (...) w O..

Oprócz tego sprawcy, którzy organizowali przestępczy proceder, zadbali o to, aby nie można było ustalić ich danych na podstawie samochodów, które były wykorzystywane przy produkcji papierosów.

Jak się okazało w toku postępowania samochód typu bus marki R. (...) o numerze rej. (...), którym poruszał się oskarżony A. C. (1), został wynajęty przez A. W. (2) w ramach prowadzonej przez nią wypożyczalni – osobie o danych J. L., zamieszkały ul. (...), nr dowodu osobistego (...). W toku postępowania przygotowawczego ustalono, że osoba o takich danych nie istnieje. Okoliczność wynajęcia wymienionego samochodu w ramach działalności gospodarczej A. W. (2), potwierdził w swoich zeznaniach świadek T. W. (1), który także przedstawił stosowną umowę.

Z kolei samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym do B. dojeżdżał oskarżony R. S. został zarejestrowany na dane T. R. (1). Istotne było jednak to, że wymieniony T. R. (1) nie był faktycznie właścicielem tego auta i w rzeczywistości nigdy nim nie dysponował. Świadek T. R. (1) w swoich pierwszych zeznaniach twierdził, że w czerwcu 2009 roku we W. zakupił samochód marki F. (...) od osoby, której danych nie pamiętał, po czym sprzedał ten pojazd P. M.. Świadek przedstawił na tę okoliczność umowę kupna sprzedaży z dnia 19 lipca 2009 roku. T. R. (1) zeznał wówczas, że nie rejestrował tego samochodu na siebie, ani nie dopełniał formalności związanych z jego ubezpieczeniem. Potwierdził jednocześnie, że w dowodzie rejestracyjnym samochodu marki F. (...) nr rej. (...) zostały umieszczone jego dane osobowe. Nadto przyznał, że na potwierdzeniu wpłaty składki na ubezpieczenie znajduje się jego podpis. Następnie w toku postępowania świadek T. R. (1) odwołał swoje wcześniejsze zeznania, zaznaczając, iż nie były one zgodne z prawdą. Podał, iż w rzeczywistości za kwotę 250 zł zgodził się podać swoje dane z dowodu osobistego w celu rejestracji samochodu, przypadkowo napotkanemu, nieznanemu mu mężczyźnie. Tego samochodu nigdy nie widział, nie dokonywał jego rejestracji ani nie ubezpieczał. Zeznał, że wcześniej okazaną organom ścigania umowę kupna – sprzedaży tego auta spreparował z obawy przed odpowiedzialnością karną. Wskazał, że wymyślił osobę P. M., za którego podpis na umowie złożył jego szwagier – T. R. (2). Świadek T. R. (1) podkreślił również, że na okazanych mu dokumentach dotyczących samochodu marki F. (...), z których wynikało, że to on miał je podpisać, nie widniały jego autentyczne podpisy. Na rozprawie świadek T. R. (1) również jednoznacznie wskazał, że jego związek z samochodem marki F. (...) nr rej. (...) ograniczał się do sprzedaży swoich danych z dowodu osobistego. W ocenie Sądu zeznania świadka T. R. (1) – oprócz tych, które złożył jako pierwsze – w całości polegały na prawdzie. Świadek w sposób szczerzy i spontaniczny opisał to, w jaki sposób jego dane znalazły się w dokumentacji dotyczącej wymienionego wyżej pojazdu. Na prawdziwość twierdzeń świadka T. R. (1) wskazywały nadto zeznania świadka T. R. (2). Świadek ten potwierdził, że złożył podpis jako rzekomy P. M. na umowie kupna – sprzedaży samochodu, właśnie na prośbę T. R. (1).

Z opisanych powyżej dowodów wynikało zatem jednoznacznie, że istniała grupa osób, która w B. zorganizowała proceder nielegalnego wytwarzania papierosów z podrobionym znakiem towarowym marki M.. Nie udało się jednak w toku postępowania ustalić składu osobowego tej grupy ani żadnych innych bliższych danych związanych ze sposobem jej funkcjonowania. Największą wiedzę w tym zakresie mogły posiadać osoby reprezentujące firmę (...), która wynajęła halę w B., w której prowadzona była następnie przestępcza działalność, jak też pracownicy zatrudnieni w tej firmie. Jak już jednak wyżej zaznaczono przesłuchane w charakterze świadków -A. W. (1) i M. J. poza okolicznościami wynikającymi z dokumentów nie potrafiły podać żadnych istotnych szczegółów. Podobnie pracownicy firmy (...), którzy wykonywali swoje czynności w sąsiedztwie wynajętej dobudówki że nie umieli podać jakichkolwiek konkretów, twierdzili, że nie widzieli żadnych oznak prowadzenia działalności gospodarczej w tamtym budynku. W związku z tym Sąd przy rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie pominął zeznania świadków – G. D., M. M. (2), F. S., S. W., A. C. (3), R. F., K. B. i G. O.. Sąd uznał także za nieprzydatne dla ustaleń w sprawie zeznania świadków J. N., T. W. (2), P. N., J. R., R. K., C. K., A. T. i K. S.. Wymienieni świadkowie nie podali żadnych istotnych informacji, które mogłyby mieć znaczenie dla wyjaśnienia niniejszej sprawy. Z kolei pozostałe zgromadzone w sprawie dowody w postaci licznej dokumentacji, w tym uzyskanej w drodze pomocy międzynarodowej, wskazywały jedynie na intensywne poszukiwania prowadzone przez organy ścigania, w celu ujawnienia osób prowadzących nielegalną działalność w zakresie produkcji papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym M.. Starania te nie przyniosły jednak spodziewanego rezultatu.

Dokonując ustaleń dotyczących udziału i roli oskarżonych R. S. i A. C. (1) w opisanym wyżej przestępczym procederze, Sąd oparł się zwłaszcza na wyjaśnieniach oskarżonego A. C. (1). Oskarżony ten w sposób obszerny i szczegółowy opisał w jaki sposób nawiązał kontakt z mężczyzną o imieniu J., który następnie zatrudnił go przy sprzątnięciu hali produkcyjnej w B.. Wyjaśnienia te były jasne, spójne i logiczne. Sąd nie miał podstaw do tego, aby odmówić im wiary.

Jedynie za nie polegające na prawdzie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w takim zakresie, w jakim twierdził, że o tym, iż fabryka papierosów, w której sprzątał była nielegalna, dowiedział się dopiero w dniu zatrzymania przez Policję. Oskarżony podał w swoich wyjaśnieniach szereg okoliczności, które wskazywały na to, że musiał on uświadamiać sobie, że uczestniczy w procederze niezgodnym z prawem. Okoliczność taką stanowiły środki ostrożności, jakie nakazał oskarżonemu mężczyzna o imieniu J. – zakaz zabierania ze sobą telefonu komórkowego, zamykanie fabryki w czasie sprzątania, zakaz rozpowszechniania informacji o miejscu i warunkach zatrudnienia, wyjmowanie baterii z telefonów komórkowych w czasie pierwszej wspólnej podróży do B.. Ponadto oskarżony przyznał, że już w trakcie pierwszej swojej obecności w hali w B. zobaczył pudełko papierosów z nadrukiem nazwy M., co powinno było wzbudzić w nim niepokój, jak również to, że to on miał wywozić odpady poprodukcyjne z wytwórni, a nie wyspecjalizowana firma. Oprócz tego na to, iż oskarżony zdawał sobie sprawę z bezprawności prowadzonej działalności wskazywało też to, że w momencie kiedy przebywając w hali, usłyszał interweniujących policjantów, zaczął uciekać. W ocenie Sądu twierdzenia oskarżonego o tym, że nie wiedział o nielegalności prowadzonej działalności, należało uznać za przyjętą przez niego linię obrony.

Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. S., który dopiero na rozprawie krótko wskazał, że przyjął propozycję od nieznanego mu bliżej mężczyzny i rozpoczął pracę przy sprzątaniu hali w B., gdzie jak się później okazało mieściła się nielegalna fabryka papierosów. Oskarżony tak samo jak A. C. (1) podkreślał, że nie wiedział o tym, że bierze udział w nielegalnym procederze, co stanowiło jednak jedynie jego linię obrony. Charakterystyczne było to, że oskarżony w podobnie jak oskarżony A. C. (1), w trakcie interwencji policjantów, rzucił się do ucieczki. Wyjaśnienia oskarżonego R. S., który podał, że jego rola sprowadzała się do sprzątania, pozostawały w zgodzie z wyjaśnieniami oskarżonego A. C. (1).

Ustaleń, co do warunków i właściwości osobistych oskarżonych, jak też dotychczasowego ich trybu życia, Sąd dokonał w oparciu o oświadczenia oskarżonych, karty karne oraz dane z wywiadów. Dowody te nie budziły żadnych wątpliwości. Z kolei dokonując ustaleń dotyczących stanu zdrowia psychicznego oskarżonego R. S. i jego poczytalności Sąd kierował się opinią sądowno – psychiatryczną z dnia 8 września 2017 roku. Rzetelność i profesjonalizm tej opinii nie budziły żadnych wątpliwości.

Zachowanie oskarżonych A. C. (1) i R. S. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Wymienieni oskarżeni brali bowiem udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też ogólnie popełniania przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie (por. wyrok SA w Poznaniu z 25.03.1999 r. II AKa 45/99, OSA 2000/2, poz. 15; por. wyrok SA we Wrocławiu z 20.01.2016 r., II AKa 328/15, LEX nr 2008333) „Branie udziału” w grupie przestępczej polega na przynależności do tej grupy, akceptowaniu zasad, które nią rządzą, wykonywaniu poleceń osób, stojących w hierarchii grupy odpowiednio wyżej. Koniecznym jest także aktywne okazywanie swojej przynależności przez uczestniczenie w życiu grupy przestępczej (por Marek Mozgawa, Komentarz aktualizowany do art. 258 k.k.) „Do przypisania przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest nawet konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy tylko gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie” (wyrok SA w Białymstoku 23.11.2017 r. II AKA 173/17, LEX nr 2437818).

Oskarżeni A. C. (1) i R. S. spełniali powyższe warunki. Przyjmując propozycję pracy w wytwórni papierosów w B. od bliżej nieustalonych mężczyzn, mieli świadomość, że istniała grupa osób, która organizowała działalność mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalną produkcją i wprowadzaniem do obrotu gospodarczego wyrobów tytoniowych w postaci papierosów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi. Przyjeżdżając sprzątać halę do B. musieli zdawać sobie sprawę, że są osoby, które sprowadziły do niej maszyny i inne wyposażenie, przywoziły produkty do produkcji wyrobów tytoniowych, wytwarzały papierosy i odbierały je. Wiedzieli, że ktoś zorganizował samochody, którymi dojeżdżali do miejsca swojej pracy. Oskarżeni nie znali tych osób, ani nie wiedzieli jak funkcjonowały, ale mieli świadomość istnienia pewnej struktury, w którą oni sami również się wpisywali. W ramach podziału ról, sprząтали halę i wywozili z niej odpady i śmieci. Sąd przyjął, że oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej – nie jak wskazano w akcie oskarżenia – w bliżej nieustalonym czasie nie krótszym

niż od września 2008 roku – lecz w przypadku oskarżonego A. C. (1) – w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy lipca 2009 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku, a w przypadku oskarżonego R. S. – w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy sierpnia 2009 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku. Ze szczegółowych bowiem wyjaśnień oskarżonego A. C. (1) wynikało, że właśnie w połowie lipca 2009 roku spotkał się z mężczyzną o imieniu J. i przyjął jego ofertę pracy w fabryce papierosów i pracę tę wykonywał do dnia zatrzymania w dniu 28 sierpnia 2009 roku. Nadto oskarżony A. C. (1) podał, że razem z oskarżonym R. S. prace porządkowe w wytwórni w B. wykonywał od połowy sierpnia 2009 roku, aż do dnia ich zatrzymania. W ocenie Sądu były to okresy czasu, w których oskarżeni w sposób niewątpliwy uczestniczyli w działalności zorganizowanej grupy przestępczej.

Postępowanie oskarżonych wypełniło także znamiona przestępstwa z art. 12 a ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych i art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej i art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Dyspozycję art. 12 a ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych wypełnia ten, kto bez wymaganego wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, wyrabia, skaża, oczyszcza lub odwadnia alkohol etylowy albo wytwarza wyroby tytoniowe znacznej wartości. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 2 cytowanej ustawy działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych. W niniejszej sprawie produkcja papierosów w B. nie była ujawniona w wymienionym rejestrze, a ilość wytwarzanych papierosów przedstawiała znaczną wartość. Nadto działanie oskarżonych wypełniło dyspozycję art. 14 cytowanej ustawy, gdyż z popełnienia przestępstwa z art. 12 a uczynili sobie stałe źródło dochodu. Z kolei przestępstwa z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej dopuszcza się ten, kto w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami, przy czym sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu albo dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do towaru o znacznej wartości. Wyroby tytoniowe produkowane w B. w celu wprowadzenia do obrotu, były oznaczone podrobionym znakiem towarowym M.. Wyroby przedstawiały znaczną wartość, a sprawcy uczynili sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodu. Natomiast dyspozycję art. 12 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych wypełnia ten, kto produkuje lub importuje wyroby tytoniowe, w których maksymalny poziom wydzielanych substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym przekracza wartości, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2. Papierosy pochodzące z wytwórni umieszczonej w B. – jak wynikało z przeprowadzonych badań – nie spełniały wymienionych norm. Oskarżeni A. C. (1) i R. S. osobiście nie wytwarzali papierosów w ramach nielegalnego procederu, który odbywał się w wynajmowanej hali w B., jednak wiedząc o takiej działalności w pełni ją akceptowali. Sprzątając wynajęte pomieszczenia i wywożąc z nich odpady powstające przy wyrobie papierosów w zamian za umówione wynagrodzenie, czynnie uczestniczyli w szeroko pojętej nielegalnej produkcji tych papierosów. Z uwagi na to, że czyny oskarżonych wypełniły znamiona określone w kilku przepisach ustaw karnych, w kwalifikacji prawnej przypisanych im czynów znalazł się art. 11 § 2 k.k. Nadto oskarżeni poszczególne zachowania podejmowali w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem (art. 12 k.k.) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnianych przestępstw uczynili sobie stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.) Sąd podobnie jak w przypadku czynu polegającego na uczestnictwie w zorganizowanej grupie przestępczej, przyjął, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów, opisanych w punkcie II i IV aktu oskarżenia, w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy lipca 2009 r do dnia 28 sierpnia 2009 roku – w przypadku oskarżonego A. C. (1) i w bliżej nieustalonym okresie czasu nie krótszym jednak niż od połowy sierpnia 2009 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku – w przypadku oskarżonego R. S..

W zakresie przypisanych przestępstw oskarżeni działali umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Mieli świadomość, że uczestniczyli w nielegalnej produkcji papierosów, które były oznaczane podrobionym znakiem towarowym (...).

W chwili popełnienia czynów nie mieli zniesionej ani ograniczonej poczytalności. W pełni zdawali sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań, zatem ich wina nie budziła żadnych wątpliwości.

Wymierzając oskarżonym kary za przypisane im przestępstwa, Sąd baczyl, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów. Kierując się dyrektywami wymienionymi w art. 53 § 1 i § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonym wymienione w punktach od I do IV wyroku kary pozbawienia wolności oraz grzywny. Sąd uznał, że wymierzone kary pozbawienia wolności oraz grzywny będą adekwatne do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oraz uczynią zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu kary w orzeczonych wymiarach spełnią stawiane im cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonych. Winny one unaocznic oskarżonym naganność ich zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez nich porządku prawnego. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzone oskarżonym kary z jednej strony powinny odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występów, a z drugiej ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, winny pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Przy wymiarze kar grzywny Sąd ponadto uwzględnił sytuację materialną oskarżonych.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd miał na uwadze to, iż ich zachowanie godziło przede wszystkim w tak istotne dobro prawne, jak porządek publiczny oraz zdrowie publiczne, jak też naruszało prawa własności przemysłowej. Oskarżeni uczestniczyli w nielegalnej produkcji papierosów, która była prowadzona na szeroką skalę. Papierosy te nie spełniały wymaganych norm zawartości poszczególnych substancji, przez co były bardziej szkodliwe dla zdrowia niż wyroby odpowiadające prawnym regulacjom. Wyroby te były oznaczane podrobionymi znakami towarowymi. Działanie oskarżonych należało ocenić jako wysoce społecznie szkodliwe.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar Sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonych, ich drugorzędną rolę w przestępczym procederze, krótki czas ich działalności w grupie przestępczej, to, iż nie uzyskali oni w wyniku popełnionych przestępstw ostatecznie żadnych korzyści majątkowych.

Na wymiar kar łącznych pozbawienia wolności wpłynął charakter związku przedmiotowego oraz czasowego pomiędzy przestępstwami, jak również ogólne dyrektywy wymiaru kary, poza okolicznościami, które legły u podstaw wymiaru kar składowych. Czyny te pozostawały ze sobą w ścisłym związku, zostały popełnione w tych samych okolicznościach i w tym samym czasie. Wobec tego Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze wyższym od najniższej z możliwych, ale niższym od sumy kar jednostkowych.

Sąd uznał nadto, że oskarżeni zasługiwali na dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kar łącznych pozbawienia wolności. Oskarżeni nie byli karani sądownie, stali nisko w hierarchii grupy, wykonując tylko czynności polegające na sprzątaniu hali produkcyjnej.

Przyjmując zatem pozytywną prognozę kryminologiczną oskarżonych, Sąd zawiesił oskarżonym wykonanie orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności na okres 3 lat próby. W ocenie Sądu jest to okres potrzebny na zapewnienie prewencyjnego oddziaływania na oskarżonych, jak i dla weryfikacji postawionej prognozy kryminologicznej.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu R. S. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 6 września 2009 roku, a pozostały okres tymczasowego aresztowania do dnia 18 listopada 2009 roku zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Podobnie na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu A. C. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 6 września 2009 roku, a pozostały okres tymczasowego aresztowania do dnia 20 listopada 2009 roku zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

W oparciu o art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł o przypadku na rzecz Skarbu Państwa samochodu marki F. (...) nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczami wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod nr DRZ (...). Nie ustalono faktycznego właściciela wymienionego samochodu, a pojazd ten służył do popełnienia przestępstwa.

Ponadto na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych pochodzących z przestępstwa i służących do jego popełnienia wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 3-6, 8, 10-33, 35-62 i zarządził ich zniszczenie.

Sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w K., gdyż w toku postępowania nie udało się ustalić jakie ilości papierosów z podrobionym znakiem towarowym (...) zostało wytworzonych w nielegalnej fabryce w B. i ile z tych papierosów wprowadzono do obrotu. Z kolei papierosy zabezpieczone w wymienionej wytwórni w dniu 28 sierpnia 2009 roku nie zostały wprowadzone do obrotu i nie można było w tym zakresie uznać, że powstała szkoda na rzecz pokrzywdzonego podmiotu.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania i wymierzył im opłaty w kwotach po 380 zł.